

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 7350/14

לפני: כבוד הנשיא א' גרוניס

- המערערים:
1. טי.גי.אי השקעות מניבות (2008) בע"מ
  2. טי.גי.אי השקעות נדל"ן בע"מ
  3. טוביהו יוסף
  4. שרון שאתי
  5. מי-טובים מערכות טיהור מים בע"מ
  6. טי.גי.אי. איי. פיור בע"מ

נגד

המשיב: אילן רונן

ערעור על החלטת בית משפט השלום בתל-אביב-יפו
מיום 20.10.2014 בת"א 5210-06-12 שניתנה על ידי
כבוד השופטת ר' עורקבי

תשובת המשיב מיום 13.11.2014

בשם המערערים: עו"ד עדי בן כוכב

בשם המשיב: עו"ד אמיר אלטשולר; עו"ד עדי אמיתי

פסק-דין

1. ערעור על החלטת בית משפט השלום בתל-אביב-יפו (כבוד השופטת ר' עורקבי), מיום 20.10.2014, בת"א 5210-06-12, שדחתה את בקשת המערערים כי בית המשפט יפסול עצמו מלהמשיך לדון בהליך המתנהל בעניינם.

2. המערערות 1 ו-2 הן חברות פרטיות אשר בשליטתו של המערער 3. המערערות 1 ו-2 שיווקו נכסי נדל"ן בחו"ל. בפני בית המשפט הונחו ארבע תביעות שונות שהוגשו נגד מי מהמערערים להשבת מלוא השקעתם בנכסי הנדל"ן. מדובר בתובעים שונים שהתקשרו עם המערערות 1 או 2 בהסכמי שיווק נכסי הנדל"ן. המערערים הגישו בקשת פסלות במסגרתה טענו כי קם חשש כי דעתו של בית המשפט נעולה בשל עמדה

שהובעה בתיקים קודמים בהם פסק ולכן טענו שאינם מקבלים משפט צדק. לביסוס טענתם הציגו המערערים שני פסקי דין שנתן המותב בעבר ביום 27.7.2014, בת"א 32892-02-10 פאר נ' טי.גי.אי השקעות נדל"ן בע"מ (להלן - פסק דין פאר), וביום 28.8.2014 בת"א 24920-02-10 איגל נ' טי.גי.אי השקעות נדל"ן (להלן - פסק דין איגל) (להלן יחד - התיקים הקודמים). המערערים טענו, בין היתר, כי בית המשפט שאל עובדות מפסק דין פאר לפסק דין איגל וכי מכוון חייב את המערער 3 בחבות אישית. המערערים טענו גם כי דעתו הקדומה של בית המשפט באה לידי ביטוי בקביעות בית המשפט בתיקים הקודמים ביחס למהימנות העדים. המשיב התנגד לבקשה וטען כי מדובר בניסיון פסול לדחות את מתן פסק הדין.

3. בית המשפט דחה את בקשת הפסלות. בית המשפט ציין כי ההליך נמצא לאחר הגשת הסיכומים הסופיים ובמהלך כתיבת פסק דין. בית המשפט הוסיף, כי את התביעות בהן דן בעבר הגישו משקיעים שונים בנוגע לנכסים שונים בעולם נגד נתבעים שונים, באמצעות בעלי החברות אישית או החברות שבבעלותם. בית המשפט ציין, כי אכן מצא מכנה משותף בין התיקים הקודמים שכן מצא זהות אינטרסים בין החברה המשווקת לבין החברה היזמית של הנכסים שהייתה בעלת זכויות בנכסים, לבין חברת הנאמנות שהחזיקה בכספי המשקיעים. ואולם, בית המשפט הבהיר כי הכרעותיו בתיקים הקודמים ניתנו בשל העובדה שהנתבעים שם לא הוכיחו שהכספים שהועברו לידיהם מהמשקיעים אכן הועברו לחשבון הנאמנות והוצאו לטובת הפרויקט. אשר לתביעה נושא הערעור דנא קבע בית המשפט כי המידע הנוגע לאופן השימוש בכספי המשקיעים וההוצאות שהוצאו לטובת הפרויקט מצוי בשליטתם המלאה והבלעדית של המערערים, והם אלה השולטים גם באופן הבאתו לעיון בית המשפט. בית המשפט ציין עוד כי יתכן שנפלו טעויות קולמוס בפסקי הדין בתיקים הקודמים מאחר שאלה התנהלו לפניו במקביל. ואולם, כך קבע, אין בכך כדי להעיד כי דעתו הייתה קבועה מראש. בית המשפט הוסיף כי כל תיק נבחן על ידו באריכות ובצורה עניינית. בעקבות החלטה זו הוגש הערעור שלפניי.

4. המערערים טוענים כי כבר בשלב ניהול התיקים הקודמים התעורר חששם כי לא יזכו למשפט צדק ואמת וכי בית המשפט חרץ את גורלם בטרם עת. עוד טוענים המערערים, כי התוצאה בתיקים הקודמים זהה והנימוקים בהם זהים. לדבריהם, בית המשפט העתיק לכאורה קביעות עובדתיות מפסק דין פאר לפסק הדין איגל. המערערים משיגים על חיובו של המערער 3 באופן אישי בפסק דין איגל מנימוק הלקוח, לטענתם, כמעט מילה במילה, מפסק דין פאר והרלוונטי לו בלבד. לכן טוענים המערערים כי דעה קדומה של בית המשפט אשר הובעה בפסק דין פאר חרצה את הדין בפסק דין איגל.

המערערים מציינים כי לאחר קבלת פסק דין איגל ביקשו לקיים דיון בתביעה נושא ערעור זה כדי לאבחנו מהתיקים הקודמים ואולם הבקשה נדחתה. לדעת המערערים, אין מדובר בטעויות קולמוס, כדברי בית המשפט. בנסיבות אלה טוענים המערערים כי "החשש" הממשי למשוא פנים התממש. במיוחד, כשבית המשפט נתן ביום 6.10.2014 פסק דין נוסף בת"א 2786-09-10 ולטמן נ' טי, גי אי, השקעות נדל"ן בע"מ (להלן - פסק דין ולטמן), עוד בטרם נתן החלטתו בבקשת הפסלות, ולמרות שצינו במפורש כי לבקשה יש השלכה זהה גם לפסק דין ולטמן. המערערים טוענים כי אותה טענה מרכזית ששימשה את בית המשפט בפסק דין פאר ובפסק דין איגל שימשה שוב כבסיס לחיובם בפסק דין ולטמן, ולכן, לדעתם, מדובר בדעה קדומה של בית המשפט. לטענת המערערים, הדעה הקדומה של בית המשפט באה לידי ביטוי גם בקביעות בית המשפט בתיקים הקודמים בנוגע למהימנות המערערים 3 ו-4, באופן המעלה חשש ממשי שגורלם ידוע מראש.

5. המשיב הגיש תשובתו לערעור. המשיב מבקש לדחות את הערעור ולחייב את המערערים בהוצאות בשים לב לכך שמדובר בהליך סרק, קנטרני וטורדני. לדברי המשיב, מטרת המערערים היא לגרום לו עינוי דין ולעכב את מתן פסק הדין בהליך נושא הערעור, בחלוף כשנתיים וחצי מפתיחת ההליך. לטענת המשיב, הערעור אינו מגלה עילת פסלות, שכן המערערים ביססו את בקשת פסלות על פסקי דין שניתנו בתיקים הקודמים אשר לא היו לרוחם, ועליהם ניתן היה להשיג בהליכי ערעור רגילים. לדעת המשיב, לא בכדי לא העלו המערערים בעבר כל טענה לעניין ניהול התיקים הקודמים. לטענת המשיב, עיתוי הגשת בקשת הפסלות מעיד על חוסר תום הלב של המערערים, ולדעתו, עצם הגשתה נועד להפעיל על בית המשפט לחץ פסול. עוד מוסיף המשיב כי עצם העובדה שבית המשפט דן בעבר בתיקים הקודמים אין בה כדי להעיד על גיבוש דעתו של בית המשפט בהליך דנא, וה"השוואות" בין פסקי הדין איגל ופאר אינן רלוונטיות להליך הפסלות. המשיב מציין כי בערעור כללו המערערים טענות עובדתיות חדשות שלא עלו בבקשת הפסלות, ולדבריו, די בכך כדי לדחותן.

6. דין הערעור להידחות. אכן, על פי סעיף 77א(ב) לחוק בתי המשפט, התשמ"ד-1984, חייב שופט להחליט בבקשה לפסילתו "לאלתר ולפני שייתן כל החלטה אחרת", ואפשר שבמקרה דנא היה נכון יותר להחליט בבקשת הפסלות עובר למתן פסק דין ולטמן (למשל, ע"א 3025/14 נגריית יצחק חסיד ובניו בע"מ נ' ניב (9.5.2014)). ואולם, לגופו של עניין, הטענות שהעלו המערערים אינן מקימות עילה לפסילת בית המשפט מלדון בתביעה נושא הערעור. מעיון בערעור ניכר כי עיקר השגות המערערים הן על תוכן פסקי הדין שניתנו בתיקים הקודמים. המקום להשיג על פסקי דין אלה הוא

בהליכי ערעור רגילים, על פי סדרי הדין, ולא בהליכי פסלות (למשל, ע"א 2457/14 עו"ד חנן כהן נ' קטיעי (5.8.2014)). בנוסף, עצם העובדה שבית המשפט דן והכריע בתיקים הקודמים, אין בה כשלעצמה כדי להקים עילת פסלות. זאת, שכן הלכה פסוקה היא כי אין בעצם הדיון לפני אותו שופט משום חשש ממשי למשוא פנים, ועל המבקש פסילת שופט להוכיח כי קיים חשש ממשי לנעילת דעתו של השופט בשל הדיון המוקדם יותר. כאן לא הוכיחו המערערים חשש ממשי כאמור (השוו: ע"א 3921/13 רוטמן נ' עו"ד ליאור מזור, המנהל המיוחד (4.7.2013)). לפיכך, ומשלא קמה עילה לפסילת בית המשפט, יש לאפשר את המשך ההליך כסדרו וכך אני מורה.

7. הערעור נדחה. המערערים יישאו בהוצאות המשיב בסך של 15,000 ש"ח.

ניתן היום, ג' בכסלו התשע"ה (25.11.2014).

ה נ ש י א